

столи;) но быхмы тихы посрѣдъ васъ, както кърмилица ся грижи пѣжно за чада-та си.

8. Така като имяхмы горещъ любовь къмъ васъ, имяхмы благодареніе да ви прѣдадемъ не токо евангеліе-то Божіе, но и души-тъ си, защото станѣхте любезни намъ.

9. Защото вы, братіе, помните нашій-тъ трудъ и мѣжъ, понеже дѣня и нощя като работѣхмы, да не отеготимъ ни одного отъ васъ, проповѣдахмы вамъ евангеліе-то Божіе.

10. Вы сте свидѣтели и Богъ, какъ свято, и праведно, и неукоризненно ся обходихмы съ васъ вѣрующы-тъ;

11. Както знаете, какъ всякого отъ васъ като отецъ чада-та си увѣщавахмы и утѣшвахмы,

12. И строго ви зарѣчахмы, да ходите достойно Богу, който вы призовава въ свое-то царство и славъ.

13. За туй и ный благодаримъ Бога непрѣстанно, че като пріяхте слово-то Божіе, което чухте отъ насъ, пріяхте го не като слово челоуѣческо, но, (както е наистинъ,) слово Божіе, което и дѣйствува между васъ вѣрующы-тъ.

14. Защото, вы, братіе, станѣхте подражатели на Божіи-тъ въ Христа Исуса церкви, които сѣ въ Іудеѣ, понеже и вы пострадахте исто-то отъ свои-тъ си соплеменницы, както и тѣ отъ Іудеи-тъ,

15. Който и Господа Исуса убихъ, и свои-тъ си пророцы, и насъ распѣдихъ, и Богу не угодяватъ, и на всички-тъ челоуѣцы сѣ противни;

16. Възбраняватъ ни да говоримъ на язычници-тъ да ся спасѣтъ, за да исполнятъ грѣхове-тъ си вынѣгы, но постигнѣ ги гнѣвъ-тъ до край.

17. А ный, братіе, като осиротѣхмы отъ васъ за малко врѣме, съ лице а не съ сърдце, *още* повече съ голѣмо желаніе ся по-старахмы, дано видимъ лице-то ви.

18. За това поискахмы да дойдемъ при васъ, (и азъ Павелъ) и веднѣжъ и дваждъ, но направи ни прѣчкъ Сатана.